

Daniel Kitabı — Yetmiş Dördüncü Sayı

Peyğəmbərlik Tapmacasının Pərdəsini Açmaq: Yezekelin İyrənclikləri, Axır Gün Kilsəsi və Vəhşi Heyvanın Nişanı

Jeff Pippenger
2024-02-07

Yezekel kitabının səkkizinci fəslindəki dörd iyrənclik Allahın son günlərdəki Laodikiya kilsəsinin rəhbərliyini günəşə səcdə etməyə aparır və bununla da onlar vəhşi heyvanın nişanını qəbul edirlər. Eyni görüntünün davamı olan növbəti fəsil isə Allahın son günlərdəki kilsəsində Allahın möhürünü alanları təsvir edir. Bacı Uayt bizə bildirir ki, Yezekel kitabının doqquzuncu fəslindəki möhürləmə Vəhy kitabının yeddinci fəslində təqdim olunan möhürləmə ilə eynidir. Allah bir milləti üçüncü və dördüncü nəsildə mühakimə edir və Yezekelin göstərdiyi dörd iyrənclik 1863-cü ildə başlanmış üsyanın dörd nəsilini müəyyən edir; həmin vaxt Laodikiyalı Adventizm Habaquququn iki lövhəsinin saxtasını ortaya qoymuşdu; bu lövhələr Allahla Onun xalqı arasındakı əhd münasibətinin rəmzi kimi verilmişdi, necə ki, Qədim İsrailin başlanğıcında On Əmrin iki lövhəsi verilmişdi.

Harunun qızıl buzovu saxta bir surət idi; bu, Allahın həqiqi qısqancılıq surətini təmsil edən iki lövhəni hazırladığı məhz həmin vaxt aşkara çıxan üsyanın rəmzi idi. Harunun qızıl buzovu, Levililər iyirmi altıdakı “yeddi vaxt”ı digər zaman peyğəmbərlikləri ilə birlikdə xəbərin içindən çıxarmış saxta 1863 cədvəlini təmsil edirdi. Beləliklə, Laodikeya Adventizmi, qədim İsrailin ilkin tarixində Harunun etdiyi kimi və Efrayimin şimal səltənətinin ilkin tarixində Yarovamın etdiyi kimi, öz tarixinin lap başlanğıcında bir qısqancılıq surəti qurdu.

Levililər iyirmi altıncı fəsildəki “yeddi vaxt” Millerin anlamağa yönəldiyi zamanla bağlı ilk peyğəmbərlik idi və bu, 1863-cü il üsyanında kənara qoyulan peyğəmbərlik zamanının ilk cəvahiratı idi. 1863-cü il Millerin yuxusunda ki cəvahiratların üstünün örtülməsinin və saxta cəvahiratlar ilə sikkələrin təqdim edilməsinin başlanğıcını qeyd etdi. “Yeddi vaxt” bənnaların rədd etdikləri künc daşı idi. 1863-cü ildə “yeddi vaxt”ın künc daşını kənara qoyanlar Millerçi məbədin bənnaları olmuşdular, lakin axır günlərdə həmin daş indi küncün başı olmuşdur. O daş Əsrlərin Qayasını təmsil edirdi və həmçinin Rəbbin yaratdığı gün ilə də təmsil olunurdu, çünki o, torpaq üçün şənbə istirahətinin bir rəmzi idi. 1844-cü ildə Millerçi Adventizm Yarobamın saxta ibadət sistemini məzəmmət etdi və ilk məyusluq üzərində “sevinmiş” olan “istehzaçılar yığıncağından” ayrıldı.

Quruculara “istehza edənlərin məclisi”nə heç vaxt qayıtmamaq tapşırılmışdı; necə ki, Yəhudalı peyğəmbərə onu 1844-cü ilə gətirmiş olan yoldan fərqli bir yolla Yerusəlimə qayıtması tapşırılmışdı. Onu 1844-cü ilə gətirmiş olan yol, onun içindən çıxmış olduğu yol idi; bu isə Protestantlıq idi və həmin tarixdə Protestantlıq mürtəd Protestantlığa çevrilmişdi. Quruculara “istehza edənlərin məclisi”nə heç vaxt qayıtmamaq əmr edilmişdi və onlara onların yeməyindən yeməmək, sularından içməmək tapşırılmışdı. Qurucular 1840-cı ildə mələyin əlində olan kiçik kitabı yemişdilər və bu qida onların ağızlarında şirini idi.

Peyğəmbərliyin yeyilib-içilməsi Müqəddəs Kitabı öyrənmək üçün istifadə olunan metodologiyayı təmsil edir. Millerçilərə Allahın Kəlamını öyrənmək üçün xüsusi bir yol verilmişdi və həmin qaydalar, pozulmuş metodologiyaları ilə mürtəd Protestantlığın və Katolisizmin ilahiyyatçılarının ortaya qoyduqları mesajdan tamamilə fərqli bir Müqəddəs Kitab xəbərini hasil edirdi. Həmçinin Yəhudəyalı peyğəmbər olan inşaatçılar nə mürtəd Protestantlığın, nə də Katolisizmin metodologiyasına qayıdıb ondan yeyib-içməməli idilər. Yəhudəyalı peyğəmbər məhz bunu etdi və bununla 1863-cü ildə Laodikeyalı Adventizmin də eyni şeyi edəcəyini müəyyənləşdirdi; çünki 1863-cü ildə onlar Millerin “yeddi vaxt” tətbiqini rədd etmək üçün mürtəd Protestantlığın teoloji dəlillərindən istifadə etdilər və bununla Harunun və Yarovamın qısqancılıq bütllərini qurub ucaltdılar. Beləliklə, Laodikeyalı Adventizmin birinci nəslə başlamış oldu.

Yəhudəyadan olan peyğəmbər Yarovamla ünsiyyətdə olduqdan sonra Yəhudəyaya geri qayıtmaq üçün yola çıxdı, lakin heç vaxt ora çatmadı. Bu peyğəmbər Laodikeyalı Adventizmi təmsil edir; ilham mənbəyinə görə, o, 1856-cı ildə Millerçi hərəkətin içinə daxil olmuşdur. Bacı Uayt Adventizmi Laodikeya ilə eyniləşdirməkdən heç vaxt geri çəkilməmişdir və Laodikeyanın nə vaxtsa dəyişdiyini göstərən heç bir Müqəddəs Kitab dəlili yoxdur. Öz şəxsi Laodikeya təcrübəsini tərk edən fərdlər vardır, lakin kilsə olaraq Laodikeya Rəbbin ağzından qusdurulmalıdır, çünki Laodikeya “mühakimə olunmuş bir xalq” deməkdir. Adventizm bu tərifdən istifadə edərək, səmavi məbəddə hökm dövrü ərzində mövcud olan kilsəni təmsil etdiyini iddia edir. Öz korluqları içində onlar Laodikeya mənasının Təhqiqatçı Mühakimə ünsürünü qəbul edir, lakin öz adlarında aydın şəkildə təmsil olunan İcraedici Mühakiməni görə bilmirlər.

Laodikeyalılar cəmiyyətinin mələyinə yaz: Bunları Amin, sadıq və həqiqi şahid, Allahın xilqətinin başlanğıcı deyir: Sənin işlərini bilirəm; nə soyuqsan, nə də isti. Kaş ki, ya soyuq olaydın, ya da isti. Beləliklə, ilıqsan, nə soyuqsan, nə də isti olduğun üçün səni ağzımdan qusacağam. Çünki deyirsən: Mən varlıyam, sərvət toplamışam və heç nəyə ehtiyacım yoxdur; və bilmirsən ki, sən bədbəxt, yazıq, yoxsul, kor və çılpıqsan. Vəhy 3:14–17.

Yəhudalı peyğəmbər axırda onu öz yeməyindən yeməyə və öz içkisindən içməyə aldadaraq sövq edən yalançı peyğəmbərlə birlikdə dəfn olunur. Hər ikisi eyni qəbirdə qərar tutur və Bet-Eldən olan yalançı peyğəmbər (saxta kilsə) o öldükdə ona qardaş deyir.

İndi Beteldə yaşlı bir peyğəmbər yaşayırdı; oğulları gəlib həmin gün Allah adamının Beteldə gördüyü bütün işləri ona danışdılar; onun padşaha söylədiyi sözləri də atalarına xəbər verdilər. Ataları onlara dedi: O hansı yolla getdi? Çünki Yəhudadan gəlmiş Allah adamının hansı yolla getdiyini oğulları görmüşdülər. O da oğullarına dedi: Eşşəyi mənim üçün yəhərləyin. Beləliklə, onun üçün eşşəyi yəhərlədilər; o da ona minib Allah adamının ardınca getdi və onu palıd ağacının altında oturmuş tapdı. Ona dedi: Yəhudadan gəlmiş Allah adamı sənənsənmi? O dedi: Mənəm. Sonra ona dedi: Mənimlə evə gəl və çörək ye. O dedi: Mən səninlə qayıda bilmərəm, səninlə içəri girə bilmərəm; bu yerdə səninlə nə çörək yeyəcəyəm, nə də su içəcəyəm. Çünki Rəbbin sözü ilə mənə belə deyilmişdi: Orada nə çörək yeyəcəksən, nə su içəcəksən, nə də gəldiyin yolla geri dönəcəksən. O ona dedi: Mən də sənin kimi peyğəmbərəm; və bir mələk Rəbbin sözü ilə mənə dedi: Onu özünlə evinə qaytar ki, çörək yesin və su içsin. Amma ona yalan danışdı. Beləcə o, onunla geri döndü, evində çörək yedi və su içdi. Onlar süfrə başında

oturduqları zaman Rəbbin sözü onu geri gətirmiş peyğəmbərə nazil oldu. O da Yəhudadan gəlmiş Allah adamına nida edib dedi: Rəbb belə deyir: Sən Rəbbin əmrinə qarşı çıxdığın, Allahın Rəbbin sənə əmr etdiyi buyruğu saxlamadığın, əksinə geri dönüb, Rəbbin sənə “orada çörək yemə, su içmə” dediyi yerdə çörək yeyib su içdiyin üçün, cəsədin atalarının qəbrinə çatmayacaqdır. 1 Padşahlar 13:11–22.

1844-cü ilin yayında ikinci mələyin xəbəri protestant kilsələrinin süqut etdiyini və katolisizmin qızları olduqlarını müəyyənləşdirməkdən ibarət idi. Millerçi Adventizm kişi və qadınları həmin məzhəbləri tərk etməyə çağırırdı, çünki onlarda qalmaq ruhani və əbədi ölüm demək idi. Bet-Eldəki yalançı peyğəmbər Yarovamın Bet-Eldə təsis etdiyi dini sistemi təmsil edir. Bu, vəhşiyyə bir surət quran bir sistem idi və surəti çıxarılan vəhşi katolisizmin vəhşisidir. Protestantlar özlərini protestant kimi tanıtdırmağa davam etdilər, lakin onlar eyni zamanda ibadət günü kimi günəş gününü də qeyd etməyə davam etdilər ki, bu da katolisizmin hakimiyyətinin nişanəsidir.

Protestantlar özlərini protestant adlandırırlar; halbuki protestantın yeganə tərifı Romaya etiraz etməkdir və bunu etməklə onların etiqad iddiası Roma kilsəsinin bir surətidir; çünki o, özünü xristian bir qurum kimi təqdim edir, halbuki bu iddia üçün heç bir bibliya əsasına malik deyildir. Onun iddiası ənənə və adətin boş hakimiyyətinə əsaslanır; bu isə protestantizmin özünü protestant adlandırarkən istifadə etdiyi həmin eyni yalançı hakimiyyətdir. Yeddinci Gün Adventistlərini, Laodikeyalılar olaraq, hələ də etibarlı bir əhd münasibətində olduqlarına inandıraraq kor edən də həmin eyni məntiq idi. Qədim İsrailin “Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi bizik” dedikdə bəyan etdiyi də həmin eyni yalançı hakimiyyət idi.

Yəhudi xalqı bu xəbərdarlığa qulaq asmadı. Onlar Allahı unutdular və Onun nümayəndələri kimi malik olduqları uca imtiyazı gözdən itirdilər. Aldıqları xeyir-dualar dünyaya heç bir xeyir-dua gətirmədi. Bütün üstünlüklərini özlərini ucaltmaq üçün mənimsədilər. Onlar Allahı özlərindən tələb etdiyi xidmətdən məhrum etdilər, həm də öz həmcinslərini dini rəhbərlikdən və müqəddəs nümunədən məhrum etdilər. Tufandan əvvəlki dünyanın sakinləri kimi, onlar da öz pis ürəklərinin hər bir niyyətinin ardınca getdilər. Beləcə, “Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi, budur” (Yeremya 7:4) deyərək müqəddəs şeyləri məsxərəyə çevirdilər; halbuki eyni zamanda Allahın xasiyyətini təhrif edir, Onun adını hörmətdən salır və Onun məbədini murdarlayırdılar.

“Rəbbin üzüm bağına nəzarət etmək üçün təyin olunmuş bağbanlar etibar edilən vəzifəyə sədaqətsiz çıxdılar. Kahinlər və müəllimlər xalqın sədiq tərbiyəçiləri deyildilər. Onlar Allahın xeyirxahlığını və mərhəmətini, həmçinin Onun onların məhəbbəti və xidmətinə olan haqqını xalqın önündə saxlamırdılar. Bu bağbanlar öz izzətlərini axtarırdılar. Onlar üzüm bağının məhsullarını mənimsəmək istəyirdilər. Onların məqsədi diqqəti və ehtiramı özlərinə yönəltmək idi.” Məsihin Məsəlləri, 292.

1863-cü ildə Millerçilərin hərəkəti sona çatdı, lakin o, 1856-cı ildə artıq Filadelfiyalıların hərəkəti olmaqdan çıxmışdı. İlyasın (William Miller) təqdim etdiyi Musanın xəbəri (“yeddi vaxt”) rədd edildi və bu rədd Bet-Eldəki yalançı peyğəmbərin metodologiyasına əsaslanırdı. 1863-cü il 1798-ci ildə başlamış altmış beş ilin sonu idi və Yeşaya kitabının yeddinci fəslinin peyğəmbərliyinin sonu idi.

Yəhuda padşahı Uzziyahın oğlu Yotamin oğlu Ahazın günlərində belə oldu ki, Aram padşahı Rəsin və İsrail padşahı Remalyanın oğlu Peqah Yerusəlimə qarşı döyüşmək üçün onun üstünə çıxdılar, lakin ona qalib gələ bilmədilər. Davud nəslinə xəbər verilib deyildi: “Aram Efrayimlə ittifaq bağlayıb.” Onun ürəyi də, xalqının ürəyi də meşə ağaclarının küləklə titrədiyi kimi titrədi. O zaman Rəbb Yeşaya dedi: “İndi sən və oğlun Şear-Yaşuv çıxıb Ahazla görüşün; yuxarı hovuzun su kanalının qurtaracağında, parçaagardanın tarlasına gedən yolun üstündə. Ona de: ‘Diqqətli ol və sakit qal; qorxma, Rəsinin Aramla birlikdəki qızgın qəzəbindən və Remalyanın oğlundan ötrü, tüstülənən bu iki odun parçasının kötük-qalıqlarına görə ürəyin zəifləməsin. Çünki Aram, Efrayim və Remalyanın oğlu sənə qarşı pis niyyət qurub deyirlər: Gəlin Yəhudanın üstünə çıxaq, onu vahiməyə salaq, onun içində özümüz üçün yarıq açaq və orada Taveelin oğlunu padşah qoyaq.’ Xudavənd Rəbb belə deyir: ‘Bu durmayacaq və baş verməyəcək. Çünki Aramın başı Dəməşqdır, Dəməşqin başı isə Rəsinindir; altmış beş il içində Efrayim elə qırılacaq ki, artıq xalq olmayacaq. Efrayimin başı Samariyadır, Samariyanın başı isə Remalyanın oğludur. Əgər iman etməsəniz, şübhəsiz ki, möhkəmlənməyəcəksiniz.’”
Yeşaya 7:1–9.

Səkkizinci ayədəki altmış beş illik peyğəmbərlik onu göstərir ki, altmış beş il müddəti “ərzində” on qəbilədən ibarət şimal padşahlığı əsarətə aparılacaqdı. Vəhy e.ə. 742-ci ildə qeydə alındı və on doqquz il sonra, e.ə. 723-cü ildə, Efrayim dağıdılıb assuriyalılar tərəfindən əsarətə aparıldı. E.ə. 677-ci ildə, altmış beş ilin sonunda padşah Mənəşşe tutuldu və Babilə aparıldı. E.ə. 742-ci ildəki başlanğıc nöqtəsi İsrailin şimal padşahlığı ilə cənub padşahlığı arasında baş verən vətəndaş müharibəsini göstərir; necə ki, 1863-cü il də Amerika Birləşmiş Ştatlarında Şimalla Cənub arasında Vətəndaş Müharibəsinin məhz mərkəzi nöqtəsini göstərir. Peyğəmbərlik Yeşaya tərəfindən hərfi mənada izzətli diyarda (Yəhudada) elan edildi və 1863-cü ilin peyğəmbərliyi ruhani izzətli diyarda (Amerika Birləşmiş Ştatlarında) yerinə yetdi.

Altmış beş illik peyğəmbərlik daxilində üç mərhələ nişanı vardır. E.ə. 742-ci ildəki vətəndaş müharibəsindən sonra, on doqquz il sonra E.ə. 723-cü ildə şimal padşahlığının dağıdılması baş verir. Altmış beş ilin sonunda cənub padşahlığı da dağıdıldı. Peyğəmbərlik, başlanğıcı və sonu da daxil olmaqla, Allahın şimal və cənub padşahlıqlarına qarşı hər iki “qəzəbini” təmsil edir; bu iki qəzəbin hər birinin başlanğıc nöqtəsindən əvvəl on doqquz il vardır, və onların yerinə yetməsindən sonra da daha on doqquz il gəlir.

Bütün xiaстик quruluş şimal ilə cənub arasında başlanğıcı və sonu müəyyən edən bir vətəndaş müharibəsi dövrünü göstərir. Başlanğıc və sonun ortasında, vətəndaş müharibəsinin iki qarşıdurmalı tərəfi də əsarətə aparıldı və onların bir-birindən ayrı salınmış əsarət vəziyyətindən bir millət halında toplanıb çıxarıldıqları altmış beş il ərzində, qulları azad edən Emansipasiya Bəyannaməsinin tarixi olan 1863-cü ilə gəlib çatırlar. Həqiqi Yəhudadakı vətəndaş müharibəsi barədə peyğəmbərlik ruhani Yəhudadakı vətəndaş müharibəsi ilə yekunlaşır, çünki İsa həmişə bir şeyin sonunu onun başlanğıcı ilə təsvir edir, çünki O, Alfa və Omeqadır.

1863-cü ilin tarixi eramızdan əvvəl 742-ci ilin tarixi ilə təmsil olunurdu; həmin vaxt peyğəmbər Yeşaya oğlu ilə birlikdə Yəhudanın pis padşahına (Axaza) bir xəbər çatdırmışdı. Mətnə e.ə. 742-ci il, Yəhuda padşahı olan və Allahın məbəəd xidmətini dayandırmış, habelə baş kahininə

Allahın yer üzündəki məbədinin lap həyatında Suriya məbədinin bir nümunəsini ucaltmağı əmr etmiş padşah Axazın şəhadəti ilə təmsil olunur.

Peyğəmbər Yeşayanın peyğəmbərliyi ilə e.ə. 742-ci ilə aid edilən şər padşah Ahazın tarixində Yerusəlimin rəhbəri Allahın kilsəsinə bütperəstliyin (katolisizmin) ibadətini daxil etdi; necə ki, Laodikeyalı Adventizm də İlyas vasitəsilə çatdırılmış Musanın xəbərini kənara atmaq üçün mürtəd protestantizmin metodologiyasına qayıtdı. E.ə. 742-ci ildə Yeşaya Yəhudanın şər padşahı ilə yuxarı hovuzun su kəmərinin sonunda, parçayuyanların tarlası yanında üz-üzə gəldi və bunu edərkən oğlunu da özü ilə apardı. Oğlunun adı bir əlamət idi; Yəhudadan olan peyğəmbər padşah Yarobamla üz-üzə gəldikdə, ona da bir əlamət verdi.

Baxın, mən və Rəbbin mənə verdiyi övladlar İsraildə Ordular Rəbbindən olan əlamətlər və möcüzələr üçünük; O, Sion dağında məskən salır. Yeşaya 8:18.

Yeşayanın oğlunun “Şear-Yaşuv” adı “qalan bir dəstə geri dönəcək” deməkdir. Qalıq dəstəni təşkil edən və “geri döənən”lər, gecikmə vaxtında Rəbbi gözləyənlərdir.

Və mən üzünü Yaqubun evindən gizlədən Rəbbi gözləyəcəyəm və Ona ümid bağlayacağam. Baxın, mən və Rəbbin mənə verdiyi övladlar İsraildə Sion dağında məskən salan Ordular Rəbbindən gələn əlamətlər və möcüzələr üçündür. Yeşaya 8:17, 18.

Yeşaya e.ə. 742-ci ildə pis padşah Ahazla qarşılıqlı münasibətdə olduqda, o, “gözləmiş” olanları təmsil edir; çünki bütün peyğəmbərlər axır günlərdən danışirlar və axır günlərdə “gözləyənlər” birinci məyusluğu yaşamış olanlardır. Yeremya Allahın yalan söylədiyini və yağışı əsirgədiyini düşündürdü, Yeşaya isə Allahın “üzünü Yaqub evindən gizlətdiyini” hesab edir; lakin Yeşaya qərara gəlir ki, gözləyəcək və Rəbbi axtaracaqdır; bu da görüntünün ləngimə vaxtı ərzində “müdrilər”i təmsil edir. Geri döənən və dəyərlini dəyərsizdən ayıran, Allahın sözçüsü olmalı olanlar möhürləndilər və buna görə də vəhşi heyvanın nişanını alanlarla qarşılaşdırıldılar.

Onların çoxu bürəyəcək, yıxılacaq, sındırılacaq, tora düşəcək və ələ keçiriləcək. Şəhadəti bağla, qanunu mənim şagirdlərim arasında möhürlə. Mən isə üzünü Yaqub nəslindən gizlədən Rəbbi gözləyəcəyəm və Ona ümid bağlayacağam. Bax, mən və Rəbbin mənə verdiyi övladlar İsraildə Sion dağında məskən salan Ordular Rəbbindən gələn əlamətlər və möcüzələr üçünük. Sizə dedikləri zaman: “Cinli ruh sahiblərinə, pıçıldayıb mızıldanan falçılara müraciət edin”, məgər bir xalq öz Allahına müraciət etməməlidirmi? Dirilər üçün ölümlərimi soruşmalıdır? Qanuna və şəhadətə! Əgər onlar bu sözə uyğun danışmırlarsa, bu, onlarda nur olmadığı üçündür. Yeşaya 8:16–20.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Bunlar Bacı Uaytın sözləri deyil, Rəbbin sözləridir və Onun elçisi onları sizə çatdırmağım üçün mənə vermişdir. Allah sizi Onunla artıq zidd məqsədlərlə işləməməyə çağırır. Özlərini məsihçi adlandırdıqları halda Şeytanın xüsusiyyətlərini nümayiş etdirən, ruhda, sözdə və əməldə həqiqətin irəliləyişinə mane olan və şübhəsiz ki, Şeytanın onları apardığı yolla gedən adamlar barəsində çoxlu təlimat verilmişdi. Onlar ürəklərinin sərtliyində heç bir surətdə özlərinə aid olmayan və tətbiq etməməli olduqları hakimiyyəti ələ almışlar. Böyük Müəllim

belə deyir: “Mən alt-üst edəcəyəm, alt-üst edəcəyəm, alt-üst edəcəyəm”. Battle Creekdə adamlar deyirlər: “Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi bizik”, lakin onlar adi od işlədirlər. Onların ürəkləri Allahın lütfü ilə yumşaldılıb ram edilməmişdir.” Manuscript Releases, cild 13, 222.